

handlet om. Naar han blandt Andet udtalte, at jeg havde angrebet baade ham og det øvrige Fler-
 tal, saa maa det dog maasse for at vise, hvor
 urigtigt det er, være mig tilladt at oplæse de Ord,
 som jeg brugte i den Anledning; det træffer sig
 saa heldigt, at Rigsdagstidenden nu foreligger
 trykt. Jeg udtalte mig saaledes „Forøvrigt
 glæder det mig, at den den ærede Ordfører nu
 har overvundet sine tidligere Indvendinger og Be-
 tænkkeligheder med Hensyn til de her omhandlede
 Foranstaltninger og nu synes at være enig i, at
 man bør gaa til disse ved at tilraade Bevilling
 till dem. Det forekommer mig ikke, at der heri
 ligger noget Angreb. Jeg har udtalt min Glæde
 over, at den ærede Ordfører har overvundet de
 Betænkkeligheder, som han har haft i den Henseende,
 og at han har kunnet slutte sig til Forslaget, men
 jeg har ikke med et eneste Ord nævnt de øvrige
 Medlemmer af Fler-tallet, fordi der ikke var no-
 gen Grund dertil, da der ikke er Nogen, som har
 udtalt Indvendinger eller Betænkkeligheder derved
 med Undtagelse netop af den ærede Ordfører. Jeg
 har refereret saa korrekt som muligt, men jeg har
 ikke tilfjaget noget Angreb dermed, og der
 kan heller ikke i disse Ord lægges det,
 at de skulde indeholde et Angreb enten paa den
 ærede Ordfører eller paa det øvrige Fler-tal i Ud-
 valget. Det er altsaa efter min Mening en fuld-
 stændig Overdrivelse af, hvad jeg har sagt, lige-
 som ogsaa den hele Maade, hvorpaa den ærede
 Ordfører indbegreb de Bemærkninger, som jeg
 fremkom med i Gaarsmødet, vidnede om det
 Samme. Den ærede Ordfører fremkom ogsaa
 med den Udtalelse, at Grunden til, at de tre
 Høfder skulde bygges udfor Gladesøen, var den,
 at der var fremkommet et Andragende fra det
 Interessentskab, der eier Gladesøen. Jeg skal dog
 bringe den ærede Ordfører i Erindring, at
 der foruden dette Andragende ogsaa er et
 Andragende fra samtlige Beboere i Agger
 og alle de dertil grændsende Sogne, der gaar i
 samme Retning, og det vilde dog være høist be-
 snyderligt, om man vilde formene Interessentskabet
 for Udtørringen af Gladesø at føie dets Andra-
 gende til de øvrige Andragender. Jeg antager
 forøvrigt, at de i lige høi Grad ere interessere-
 rede i dette Foretagende, og jeg vil endog sige,
 at Interessentskabet for Udtørringen af Gladesø
 ikke er i den Grad interesseret deri som Beboerne
 i Agger og de tilgrændsende Sogne, thi Inter-
 essentskabet kan bestytte sig ved en Dæmning,
 endog efter at Agger er fuldstændig forsvundet.
 Naar den ærede Ordfører fremdeles har fundet,
 at der i den af en af Kommissionens Medlemmer
 afgivne Rejseberetning, nemlig af Ingenieurkapitain
 Carstensen, skulde ligge et Motiv til at gjøre
 os betænkkelige ved de her tilfjagtede Foranstalt-
 ninger paa Grund af, at nogle lignende Foranstalt-
 ninger ved Girondes Munding havde kostet saa
 overordentlig store Summer, saa vil jeg bede den

ærede Ordfører betænke, at Forholdene ved Gi-
 rondes Munding og her paa Syllands Vestkyst ere
 saa aldeles forskellige; thi for det Første er Vand-
 dybden der langt større, og netop det Punkt,
 hvorom der her er Tale, er udfat for hele At-
 lanterhavets Brud og stærke Sø. Dernæst er
 Vandvejen der betydelig større, idet der er mindst
 20 Fods Forskjel ved Ebbe og Floed to Gange
 hver Dag. Dette tilsammen taget gjør, at disse
 Forhold der ikke paa nogen Maade kunne sam-
 menlignes med Kystforholdene her. Men hvad
 der især har Indflydelse paa Kystforanstaltningerne
 der, er, at Dybden der er mange Gange større
 end her, og selvfølgelig ere ogsaa de Foranstalt-
 ninger, som skulle træffes for at firkte Kysten
 mod Brud, langt kostbarere. Naar den ærede
 Ordfører tillige ansøgte, at det er fremkommet fra
 samme Mand, at det kunde maasse have sin Be-
 tydning at lukke Lybørnkanal, og at det var ikke
 ham bekendt, hvorvidt dette Spørgsmaal var
 behandlet i Kommissionen, saa skal jeg bemærke
 dertil, at denne Uttring vel kan være fremkommen,
 men har ikke været Gjenstand for nogensomhelst
 Forhandling i Kommissionen, og det forekommer
 mig da heller ikke, at det kan tillægges nogensom-
 helst Betydning, at et Medlem i en Kommission
 ved en eller anden Leilighed udkaster en Uttring,
 eller at denne Uttring skulde have Betydning for
 Kommissionens hele øvrige Virksomhed, eller at
 Kommissionen skulde have noget som helst Ansvar
 derfor. Naar den ærede Ordfører fremdeles an-
 tydede, at det var en Feil, at man forlangte for
 store Summer til denne Bevilling, og at man
 helst maatte nedfætte disse saa meget som muligt,
 saa kan jeg i en vis Henseende være enig med
 ham heri; men der er een Ting, som vistnok ogsaa
 den ærede Ordfører vil indrømme mig Rigtig-
 heden af, og det er, at, naar man gaar til saa-
 danne Foranstaltninger som disse, hvorom der
 her er Tale, saa er det vistnok rigtigt, at man fra
 Først af gjør sig det klart, hvad det vil koste, og
 det forekommer mig, at det vil være rigtigere, at
 man forlanger det, som man anser nødvendigt, og
 stiller den Udgift i Udfigt, som maa antages under
 alle Omstændigheder at kunne være tilstrækkelig,
 end hvis man gif den modsatte Bei og satte Ud-
 giften lavere, end man antog, der kunde slaa til,
 og derved paa en Maade narrede saavel Rigs-
 dagen som Regjeringen til at gaa ind paa et
 Foretagende, som siden viste sig at være af langt
 større Bessaffenhed og langt kostbarere, end man
 oprindelig havde tænkt; thi det vilde saa være et
 Sidsstykke til det, som er stet ved Limfjorden, og
 hvorimod den ærede Ordfører har udkastet en
 Bebreidelse og det med en vis Grund — det ind-
 rømmer jeg. Her forekommer det mig imidlertid,
 at hon i Stedet for at gjøre Bebreidelse maatte
 yde Anerkjendelse; thi det forekommer mig, at det altid
 er heldigere — og jeg antager, at det ogsaa vil finde
 almindelig Tilslutning — at man forud veed, hvor-